

Samarbejdets kunst.

Mette Frederiksen:

Regeringen, som jeg er statsminister for, lægger vægt på et bredt samarbejde på tværs af folketingets partier. Vi står overfor nogle store udfordringer som vi kun kan løse, hvis alle partier vil samarbejde. Jeg tænker især på klimakrisen og udlændingspørgsmålet; men også på inderigspolitiske sager som udligningsreformen (fryser)

Troels Lund og Sofie Løhde kommer ind:

SL : (læspende) Den socialdemokratiske regering har på ingen måde levet op til en regerings ansvar. De har åbenbart, og ifølge Jyllandsposten), lavet et spin, hvor man er på jagt efter noget man kan skyde Venstre i skoene (hader de s'er). Det er uprofessionel og useriøst.

TL: (dybt og småhviskende) JA, det er ikke noget, der fremme samarbejdet. Vi forventer en klar undskyldning, ellers kommer vi ikke til forhandlingerne, om end de er nok så vigtige.

Nikolaj Wammen kommer ind (imens tager SL og TL overtøjet af, indenunder er de i børnetøj)

NW: Der er vist ikke fugls føde på det fru Løhde og Hr. Lund Poulsen her tager frem. Regeringen vil til enhver tid arbejde for.... (tager overtøj af og er i børnetøj)

SL: Hvad sagde jeg. Han lyver. Der er flere, der har hørt det inde på blå stue. Man må ikke lyve Nikolaj.

TL: Nej Nikolaj, det må man altså ikke. Så er man altså...

SL: En skidt knægt

TL: og en dårlig kammerat

NW: I lyver da tit, når I synes I vil.

SL: Det passer ikke vel Troels

NW: Hvem var det der bestemte at I kun ville lege med Pia og dem.

TL: Pia og hvem?

NW: Pia og Thulle og Peter

TL: Peter var ikke med, han stemme ligner bare min. Og ham gider vi altså ikke høre på.

SL: Og I leger altid kun med nogen i må bestemme over.

NW: Nixen bixen, engang bestemte Margrethe alting, dengang vi legede i tårnet.

SL: Jamen Morten og Pernille er så små, at dem kan man altid bestemme over. Og det er ikke pænt at bestemme over de små – altid. Kun lidt. Altså engang imellem. Eller faktisk, - ret tit.

SL og TL (drillesang) : Rød stue leger med de små, der gider vi ikke i blå

TL: Hvis I bliver ved med at spionere i blå stue og sige sladderløgne, siger vi det altså til Jakob.

NW: Bare sig det, ham er der da ingen der er bange for:

SL: Så siger vi det til Inger?

(Ingen reaktion)

SL: Så til Claus Hjorth, - nå.

NW: Det er snyd. Han er én af de store og han siger slemme ting, især hvis han bliver gal.

SL: Ja hvad så med Bjarne og Sass.

TL: Ja, Nikolaj, - Hvad med dem. De var nogle værre banditter som man skal passe på. Det sagde både Fogh og Løkke.

SL: Nej Troels. De sagde, at Bjarne og Sass var slyngler, slubberter og slamberter.

NW: Og hvad så. Det man siger, er man selv.

TL: Kom Sofie, nu går vi altså.

NW (råber): Ja leg i bare med jer selv, og dem der Pernille og Mette og hvem ellers(?)- Og lav bare en legeaftale med ham der Rasmus Pladdermand. (Går)

SL (Råber) : Æh bæh bussemand, socialdemokrater i saftevand.

Mette Frederiksen (Tør op):

Det er alt sammen store og vigtige dagsordener der kræver noget af vores demokrati. Det kræver at vi samarbejder tillidsfuldt og at vi tager arbejdstøjet på.

Har I fået flyverdragterne på???